

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

THẦN NGÔN
Đức Điều Trì Kim Mẫu

☯ Thần-Ngôn Tâm-Niệm ☯

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2019
hai • không • một • chín

Thánh Ngôn
Đ Tâm-Niệm

Mục Lục

Lời Giới Thiệu.....	9
Các Chữ Viết Tắt.....	11
THÁNH NGÔN TÂM NIỆM.....	15
Tài Liệu Tham Khảo.....	39

ĐIỀN-THỜ PHẬT-MẪU

MẸ vui được thấy các con biết lo cho chúng sanh tức là lo cho mình vậy. Mình tu cho chúng sanh, mình lập vị cho chúng sanh, tức là mình lập vị cho mình. Phải hiểu cho rõ, nếu chúng sanh chưa ai đăc đạo thì ta phải cầu nguyện cho người đăc đạo trước ta. Nếu mình cứ mong cho cao phẩm giá, tức là trái với Thiên ý, mình phải hằng ngày trau dồi tánh đức, lo chung cho thiên hạ, ấy là phương pháp tu tắt đó...

∞ ĐỨC ĐIỀU-TRÌ KIM-MẪU (02/09/1942)

Lời Giới Thiệu

LÀ TÍN ĐỒ CAO-ĐÀI, CÓ LỄ KHÔNG AI MÀ CHẴNG TỪNG ĐỌC, NGHIÊN NGẮM, HỌC TẬP GIÁO-LÝ TỪ những bài **Thánh-Ngôn** do **Đức Chí-Tôn Đại-Từ-Phụ**, **Đức Phật-Mẫu** cùng các **Đấng Thiêng-Liêng** trực tiếp giảng cơ dạy Đạo. Bản thân đạo đệ cũng vậy, cũng đã từng thường xuyên đọc đi đọc lại những bài **Thánh-Giáo** trong quyển **Thánh Ngôn Hiệp Tuyển** hay những bài **Thánh Ngôn** của **Đức Điều-Trì Kim-Mẫu** từ những **Đàn cơ**, nhất là từ khi rời xa quê hương, lưu lạc nơi xứ lạ quê người tận phương trời hải ngoại xa xăm này. Trong những lần như vậy, đạo đệ thường có thói quen hay gạch dưới, đánh dấu, ghi chú những lời dạy bảo quan trọng để có thể dễ dàng tìm đọc lại những đoạn **Đạo-lý** cần học hỏi nhằm giúp bổ túc, cải sửa, giới trau những đức tính, phẩm chất mà đạo đệ cảm thấy mình, dù đã có một số cố gắng, vẫn còn có quá nhiều thiếu sót, khiếm khuyết, hay chưa thật hành được trọn vẹn.

Đạo đệ mạo muội chép ra những đoạn **Thánh-Ngôn** được gạch dưới quan trọng — đối với thiển kiến và mục tiêu học Đạo riêng của đạo đệ — làm thành quyển ebook nhỏ này với hy vọng chư **Đạo Hữu**, **Đạo Tâm**, có cùng thói quen học hỏi **Đạo-Lý** từ những bài **Thánh-Ngôn**, **Thánh-Giáo** trong quyển **Thánh-Ngôn Hiệp-Tuyển**, hay các bài **Thánh Ngôn của Đức Phật Mẫu**, tìm thấy phần nào được trợ giúp, đem lại lợi ích thiết thực trong quá trình học hỏi, tu hành của mình thì đạo đệ cũng lấy làm

vinh hạnh và mãn nguyện. Dĩ nhiên, đạo đệ không có ý định dùng quyển ebook này thay cho các quyển **Thánh-Ngôn**, mà trái lại, mục đích của quyển ebook này chỉ là những trích yếu đại cương, tóm lược những điểm trọng yếu cần ghi nhớ, nghiên cứu, học tập, trau dồi. Vì thế, đạo đệ thường thấy mình khi đọc những đoạn Thánh-Ngôn trong ebook này, rồi cũng phải tìm đọc lại trọn vẹn nguyên văn bài giảng trong quyển **Thánh-Ngôn Hiệp-Tuyển**, hay **Thánh Ngôn Đức Diêu-Trì Kim-Mẫu** mà lời dạy được trích ra, để tìm hiểu đầy đủ ý nghĩa của bài dạy. Vì lý do này, mỗi đoạn được trích ra đều được ghi rõ xuất xứ, cùng ngày, tháng, năm của bài Thánh-Ngôn được ban cho, để giúp chư Đạo Hữu, Đạo Tâm dễ dàng tìm đọc lại trọn vẹn nguyên bản bài dạy trong quyển sách được trích đoạn.

Nguyện cầu **Đức Chí-Tôn, Đức Phật-Mẫu** cùng các **Đấng Thiêng-Liêng** ban hồng ân, khai mở linh-tâm cho chư Đạo Hữu, Đạo Tâm ngộ hầu có thể thấu hiểu được trọn vẹn chân lý diệu ngôn trong những bài Thánh-Giáo quý báu này.

Sau cùng, đạo đệ kính mong chư quý Đạo Hữu, Đạo Tâm khi đọc ebook nếu phát hiện được bất kỳ sơ sót, hay lầm lẫn nào xin vui lòng cho biết để kịp thời tu chỉnh, sửa đổi. Mọi góp ý và đề nghị bổ túc những khiếm khuyết, hoặc sửa đổi những sai lầm, sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ:

tamnguyen351@live.com

California, 20/07/2019

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

BNDTC	Bát Nương Điều Trì Cung
CDNT	Chương Đạo Nguyệt Tâm
CTP	Đức Cao Thượng Phẩm
DTKM	Đức Điều Trì Kim Mẫu
ĐCT	ĐỨC CHÍ-TÔN
ĐPM	ĐỨC PHẬT-MẪU
ĐTĐ	Đoàn Thị Điểm
LTB, LGT	Đức Lý Thái Bạch, Lý Giáo Tông
NTCN	Nguyệt Tâm Chơn Nhơn
QÂBT	Đức Quan Âm Bồ Tát
QTĐQ	Đức Quan Thánh Đế Quân
TNĐDTKM	Thánh Ngôn Đức Điều-Trì Kim-Mẫu
TNDTC	Thất Nương Điều Trì Cung
TNHT	Thánh Ngôn Hiệp Tuyển
TTLT	Thái Thượng Lão Tổ

“*Vậy muốn cho hoàn toàn thì rán tập cho biết trừ các điều xấu xa, tập thường ngày tâm Chơn lý, kiếm hiểu huyền vi, răn mình hằng bữa, đó là đường chánh sáng láng cứ lo bước tới.*”

∞ **ĐỨC PHẬT-MÃU** (TNĐDTKM 02/09/1942)

THÁNH NGÔN TÂM NIỆM

1. Ngày nay, các Hiền đồ gặp hồi lập Đạo, phải nên biết cái chức trách của mình đối đãi với nhơn sanh. – ĐPM (TNĐDTKM 9/3/1929)
2. ... Phận sự của chư Hiền đồ là phải hết lòng từ bi mà độ chúng, và phải giải cho rành cái chức vụ của mỗi đấng, sau này mới thấy sự vinh diệu của nền Đạo mà chư Hiền đồ đã hội ý nhau lập thành, chẳng vì việc thường tình đê tiện mà bỏ qua những điều cao trọng. – ĐPM (TNĐDTKM 9/3/1929)
3. Đức Chí Tôn đã đem kíp râu chuỗi từ bi mà giao trong tay chư Hiền đồ. Vậy thì phải nhứt niệm từ bi mà làm cho yên trong Đạo. – ĐPM (TNĐDTKM 9/3/1929)
4. Thiếp xin để lời căn dặn rón lấy lòng thành hiệp cùng Thiếp, sửa cơ đời cho khỏi phụ lòng Chí Tôn sở định. – ĐPM (TNĐDTKM 30/11/1929)
5. Thiếp cần dạy dỗ thì Thiếp chỉ cầu chư Hiền đồ cũng rón nghe Thiếp, tùy lòng chẳng ép nài ai làm quá trí, mượn ngòi cơ bút để áng văn chương, tỏ tấm tình thương, chư Hiền đồ để dạ. – ĐPM (TNĐDTKM 30/11/1929)
6. Thà Thiếp đến chính mình dạy dỗ lấy con, dầu rủi may, cho đành dạ. Thiếp dặn Cửu Nương và Thanh Tâm Tài Nữ thay phiên nhau đem trí thức tinh thần Thiêng liêng mà chế vào lòng các con, họa may giảm

đặng lần lần tục tánh. – ĐPM (TNĐDTKM 30/11/1929)

7. Biết phận Ba giếng giới bá hạnh,
Nhớ ơn chín chữ giữ Tam cương.
Một dày một mỏng khuyên đừng lựa,
Biết phận dầu nghèo cũng đặng an.
– ĐPM (TNĐDTKM 30/11/1929)

8. Kia Cục Lạc Niết Bàn đem đổi,
Lấy thân phàm làm mối giải oan,
MẸ trông con về cảnh an nhân,
Ở trần thế muôn ngàn sầu thảm.
– ĐPM (TNĐDTKM 30/11/1929)

9. Theo thế đời, bậc nữ nhi là cốt yếu của đường tấn hóa,
là phương hướng ngay thẳng cứu nét hưng vong. Nên
cũng nhờ đó, mà hư cũng do đó. – ĐPM (TNĐDTKM
26/9/1931)

10. Nếu xét cho cùng thì nữ nhi hẳn thiệt là cái chìa khóa
để mở cửa đạo đức của nhơn sanh, phương thuốc hay
để cứu người đương bệnh, ngọn đèn tỏ để dìu đường.
Nói tóm lại là cái máy vận động trở tay của cha, của
chông, của con, tất cả những bậc phẩm Thiên phong
để dìu mối Đạo đó. – ĐPM (TNĐDTKM 26/9/1931)

11. Chư hiền đồ! Xin gắng gia tâm nghĩ xét bốn phận
mình, học hỏi thêm mà liệu chước nào cứu bệnh cho
nền Đạo. – ĐPM (TNĐDTKM 26/9/1931)

12. Vậy từ đây, nên chung lo nhau, tìm thế nào cho sự
rối rắm đừng loạn ra. Gắng mỗi người đem một giọt
nước tịnh bình đến làm nên bát nước thiêng liêng
đặng rưới tắt lò lửa lòng kia thì một may mới trở lại
hòa bình êm ấm. – ĐPM (TNĐDTKM 26/9/1931)

13. Con ví biết mình cao bực phẩm,
 Thì phải toan cho dám phé đời,
 Các em con chỉ để con người,
 Coi con bước mấy đời nổi gót.
 Lời cần yếu MẸ than cho trót,
 Muốn dạy em, con khá xót xa chùng,
 Phải hằng ngày ở dựa bên lưng,
 Nhắc từ chuyện, khuyên răn từ việc.
 – ĐPM (TNĐDTKM 23/12/1931)
14. Từ Mẫu xem qua bắt động lòng,
 Tình thương vô tận, đứng, ngồi, trông.
 Sớm chiều tựa cửa chờ tin nhận,
 Ngày tháng nương hiên đợi bóng hồng.
 Lắm lúc ngậm ngùi bày trẻ dại,
 Đòi phen nhắc nhở đám con Rông.
 MẸ già thốn thức nào an dạ,
 Đổ lụy vì đâu vắng ăm bông.
 – ĐPM (TNĐDTKM 23/12/1931)
15. Ầm bông nhớ bấy con vắng dạng,
 Ngồi, đứng, trông tin nhận mỗi mòn.
 Sớm chiều tựa cửa trông con,
 Chẳng hay con trẻ vuông tròn phận chưa?
 Buồn than thở khi trưa lúc tối,
 Quặn chín chiều ruột rối vò tơ.
 Công danh lòng trẻ đợi chờ,
 E khi mển tục hững hờ nhà Huyền.
 Nay Chí Tôn rộng quyền ân xá,
 Chắc phen này MẸ đã gặp con.
 Bỏ hồi cách trở nước non.
 Bao nhiêu miếng ngọt miếng ngon để dành.
 – ĐPM (TNĐDTKM 23/12/1931)

16. Ngày nay MẸ rất hân hạnh vui mừng thấy các con níu nhau hồi về với MẸ, chạnh nhớ nỗi niềm từ lúc nọ, nung lò bảo sanh, đùm bọc các con cho đến nay đã 6 triệu niên dư, có lúc MẸ chi tiết nỗi mừng, MẸ tưởng nhớ rằng các con thân mến đã dắt nhau hồi về với MẸ. – ĐPM (TNĐDTKM 1937)
17. Ôi! Đau thảm cho già chống gậy ngóng trông, mà các con đành lìa MẸ, xa khơi nơi vòng trần thế tục mà quên cả cội căn. Nay nhờ Đại Đạo hoằng khai ân xá, nên chi MẸ mới tâm đặng các con. ĐPM (TNĐDTKM 1937)
18. Trong kiếp chót cuối cùng nầy mà lo tu niệm, bồi công lập đức, hầu có trở về với MẸ. MẸ ban ơn cho các con. Tò sen ngôi báu rực rỡ chói ngời, hạnh hưởng tiêu diêu, đời đời khoái lạc. Chớ các con ở chi trần thế mà bụi tục vẩn vương cho tấm thân đày đọa. ĐPM (TNĐDTKM 1937)
19. Nơi Diêu Điện, lưỡng ban châu chực,
Nhớ đến con bút rút lòng già.
Gậy nâng chẳng quản đường xa,
Gậy châm mây bạc đưa già đến đây.
Nơi đàn nội xum vầy đông đủ,
Nhìn các con ủ rủ tấm lòng.
Thương con khổ não chập chông,
Đau lòng MẸ xuống quyết bồng con lên.
– ĐPM (TNĐDTKM 1937)
20. Con ôi! Khá tâm bền sức gắng,
Những lời vàng MẸ dặn ngày xưa.
Khiêm cung, nhẫn nại, lọc lừa,
Giúp đời nào nại sớm trưa tháng ngày.

Cõi trần tục trướng bày đủ cách,
 Nhủ các con vào vách tứ tường.
 Thâm cho con dại lắm đường,
 Nay Thầy mở Đạo, buồm trương rước về.
 – ĐPM (TNĐDTKM 1937)

21. *Đem con trẻ trở về Tiên cảnh,
 Chọn Linh căn tánh hạnh thuần lương.
 Long Hoa sắp soạn khai trường,
 Thi tài chọn đức, con bươn kịp giờ.
 Nhìn kỹ lại con thơ MẸ thâm,
 Ruột chín chiều đòi đoạn thắt đau.
 Thấy con lòng Mẹ xót xao,
 Con ơi! Con hỡi! Con nào thấu chăng?
 – ĐPM (TNĐDTKM 1937)*
22. *Nhắc đến đây khó dần giọt lệ,
 Thương con khờ chẳng kể thân già.
 Nước non chớn chở bao la,
 Quyết tìm, một gậy một Già viếng con.
 Đối với trẻ cho tròn phận MẸ,
 Mượn vần thơ thỏ thẻ đêm khuya.
 MẸ khuyên em chị chớ lìa,
 Học gương Diệu Thiện danh bia lưu truyền.
 MẸ dành để Đào Tiên cho trẻ,
 Rượu Bồ Đào tay lẹ con nâng.
 Mây vàng sẵn chực bên chân,
 Đưa đường Tiên cảnh, Chín từng hồi nguyên.
 – ĐPM (TNĐDTKM 1937)*
23. *Từ già các con ở lại trần,
 MẸ về Tiên cảnh dạ băng khuâng.
 Khuyên con gắng chí lo tu niệm,*

Dứt điển MẸ mau tách dặm lân.

– ĐPM (TNĐDTKM 1937)

24. *Lần lừa mùi thế bước càng gay,
Biển khổ trăm năm nhọc xác đày.
Kẻ trí cần rằng theo lũ đại,
Người ngoan nhắm mắt níu phường say.
Hý tràng nao nức nhiều lui tới,
Côi tục mơ màng lớp đổi thay.
Sẵn gió buồm giường thuyền đợi khách,
Trễ chơn đợi đến ắt thâu ngày.*

– ĐPM (TNĐDTKM 1937)

25. *MẸ vui được thấy các con biết lo cho chúng sanh tức là lo cho mình vậy. Mình tu cho chúng sanh, mình lập vị cho chúng sanh, tức là mình lập vị cho mình.*

– ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)

26. *Phải hiểu cho rõ, nếu chúng sanh chưa ai đắc đạo thì ta phải cầu nguyện cho người đắc đạo trước ta. Nếu mình cứ mong cho cao phẩm giá, tức là trái với Thiên ý, mình phải hằng ngày trau dồi tánh đức, lo chung cho thiên hạ, ấy là phương pháp tu tắt đó.* – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)

27. *Thường ngày công phu mà mình chất chứa tánh tự kiêu thì cũng không mong đắc Chánh quả được, bất quá đắc một vị Địa Tiên đó thôi.* – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)

28. *Vậy muốn cho hoàn toàn thì rán tập cho biết trừ các điều xấu xa, tập thường ngày tâm Chơn lý, kiếm hiểu huyền vi, rán mình hằng bữa, đó là đường chánh sáng láng cứ lo bước tới.* – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)

29. Đạo chia ra 3 Chi: Thế, Pháp, Đạo. Minh tu cho đúng theo Luật, hành theo Pháp, thì chúng sanh nơi thế ca tụng công đức mình, trọng kính mình, ấy là mình đắc Thế. – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)
30. Hễ đắc Thế thì phải tâm Pháp đặng cứu chữa, dạy bảo theo Pháp. Nếu mình hành Pháp hiển linh, chúng sanh ứng mộ thì mình đắc Pháp. – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)
31. Nếu đắc Pháp thì phải tâm Đạo. Đạo là vô vi, muốn tâm không phải dễ, mà dễ khó là do nơi mình. Nếu đi được 2 khoản thì khoản sau này phải rần, nếu đắc đạo thì nhập cõi Niết Bàn. – ĐPM (TNĐDTKM 2/9/1942)
32. Nhờ Chí Tôn trợ giúp thêm vào sức hiệp chơn thành của các bậc anh tuấn của Đạo, nên non sông Đất Việt ngày nay mới được mở mang trên màu cờ độc lập. Đó là kết quả xứng đáng của sự lập Đạo của Đức Chí Tôn. – ĐPM (TNĐDTKM 15/6/1945)
33. Thiếp ước mong cho Hiệp Thiên Đài để hết công tâm mà lo lắng chủ nghĩa chung là lập nền tảng chắc chắn để độ sanh linh đi đến con đường giải thoát. Đó là dâng cho Chí Tôn một lễ trọng hậu, và gặp dịp may để lập ngôi vị cho mình. Nên lưu tâm! – ĐPM (TNĐDTKM 15/6/1945)
34. Các con Nữ phái gắng công độ rỗi và làm cho Nữ phái được đạo đức dồi dào, đông đủ mới hiệp Thiên-Thơ. Bước đường trước, nếu chẳng đặng hay, thì con đường sau nên dè dặt và thận trọng lấy trách nhiệm, đặng đi đến kết quả tốt đẹp. Thiếp trông mong nơi đó. – ĐPM (TNĐDTKM 15/6/1945)

35. Các con chưa rõ cái mùi phú quý cao sang nơi thế này là cái bẫy để gài những bậc Thân, Thánh, Tiên, Phật, phải sa đọa không mong đắc quả. Bởi có ấy mà đứa nào đặng hưởng lộc cao quyền cả thì MẸ lại lo cho đứa ấy sẽ quên cội bỏ nguồn, đành thả trôi chơi với nơi bể thảm. – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
36. ... Lắm đứa miệng niệm Nam mô mà lòng lại cay nghiệt đê ép kẻ yếu thế cô, đường thân của bá gia về tấn cúng, lòng ham tưởng chúng khen ngợi mà không kiểm hiểu câu tội phước công bình kia. – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
37. Trời Phật, Thánh Thần chẳng đòi, không biểu lễ cúng chi cả. Các con vì lòng tin nguông, chẳng biết điều chi, tạm dùng lễ để cung kính, rốt lại để khoe mình và để chịu theo thói phàm tục. – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
38. Các con hiểu Đạo, MẸ chẳng nói nhiều, các con khá suy nghĩ. Chư Tiên, chư Phật cùng các Đấng Thiêng Liêng chỉ dùng Tâm trong sạch, tín ngưỡng kính thành, ấy là một vật báu để hiến lễ đó. – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
39. Trên Thế, cũng chẳng khác chi trên sân khấu, sắp cho đủ lớp, nào là trung nịnh, hiền dữ, chen lẫn múa men, la gắm, than thở, rốt cuộc bôi mặt thì đứa nào cũng ra đứa nấy. Dầu các con đặng địa vị cao sang thế nào cũng chẳng nên tự kiêu tự đắc, húng hiếp những đứa thấp hèn. – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
40. Các con rán ẩn nhẫn, hằng ngày bên chí trau tâm. Chỗ Hằng sống là nơi căn cội của các con. Vậy các con cũng chẳng nên quyến luyến thế đời mà quên cựu vị nghe! – ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)

41. MẸ mừng đặng thấy các con hội hiệp với nhau. Vậy
các con hãy nắm tay nhau cho chặt chẽ, đi cho vững.
– ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
42. Tiếng hạc kêu vui xa thăm thăm,
Hơi quyên chào thăm lóng gần gần.
Chờ xem thế cuộc tùy duyên phận,
Đừng tính đeo mang gánh nợ trần.
– ĐPM (TNĐDTKM 30/1/1947)
43. Khá nên để trí tưởng rằng, chẳng buổi nào MẸ không
ở gần các con, chung chia đau thảm, chỉ xin các con
có một điều trọng yếu là các con phải tập tánh hòa
nhã, yêu ái lẫn nhau mà chia buồn sốt thảm cùng
nhau, ấy là lẽ hiển cho MẸ quý hóa hơn hết. – ĐPM
(TNĐDTKM 22/2/1947)
44. Nếu biết thương yêu thì chẳng có chi hơn là dạy dỗ
trẻ thơ đặng khôn ngoan đạo đức. – ĐPM (TNĐDTKM
22/2/1947)
45. Đây lòng yêu ái đằm quân linh,
Nghĩa cử chỉ trông một tức thành.
Lựa chọn những gì riêng kiếp trái,
Đón đau chỉ nặng mối thâm tình.
– ĐPM (TNĐDTKM 22/2/1947)
46. Chờ về vắng bật tiếng Thu qua,
Tiếng nhận kêu sầu tiếng thiết tha.
Vườn trước ngơ trông cây liễu rủ,
Non xưa chạnh nhớ bóng Trăng tà.
Thi đề thảm, lóng hơi oanh thán,
Cầm trối buồn, nghe tiếng đế hòa.
Dặm thẳng Lương nhân xin khá gắng,
Đường dài nghĩa nợ để đâu xa.

– ĐPM (TNĐDTKM 22/2/1947)

47. *Mấy con! MẸ lấy làm đau đớn thấy nhưn sanh trong cửa Đạo, đã vì Đạo vì nhà chịu bao điều thảm khốc, bao nhiêu người đã bỏ mạng vùi xương, bao nhiêu điều còn ấp ôm thống khổ. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
48. *Cơ mầu nhiệm vẫn công bình, máy Thiêng Liêng đầu tư vị. Cái họa diệt chủng nầy nếu chẳng phải nơi các con Hiệp Thiên cứu chữa thì có trông nơi ai? – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
49. *Có hợp sức đồng tình mới dẹt xa được cám dỗ của bên ngoài mà đem cho nhau điều trong sạch, đạo đức, chớ có một hai đứa có đủ gì đờm đương trong buổi loạn lạc, là lúc Tà quyền lấy lừng xâm phạm. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
50. *... Thiếu giáo hóa dạy khuyên, có kẻ ngang dọc lỗi lầm, đó là chẳng phải nơi nó, mà tại nơi thiếu dạy vậy. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
51. *Đời hay Đạo cũng vậy, muốn lập nền tảng cho sự thái bình, phải cần lập Tâm cho chơn chánh, đỉnh đạt, để gieo sự hòa nhã yêu đương, rồi mới mong tề gia, trị quốc. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
52. *Bạo tàn áp bức, oai võ chế kềm, chẳng qua là tạo cảnh khổ về sau, không thể trường tồn. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*
53. *Vậy cần trau chũ Tâm cho lắm. Cái thất bại của Đạo và Đời vừa qua là nơi kẻ cầm quyền không trọn Tâm đức và nếu được hòa hiệp thành một khối chặt chẽ, rồi thì các con mới diu dắt nhưn sanh khỏi lo lầm lạc. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)*

54. MẸ khuyên các con,... nên gắng sức lập Tâm, đừng để công vào Đạo. Trong lúc này, nhưn sanh thiếu người giáo hóa, cửa Đạo thành ra bến chợ Đời. Hỗn loạn quanh co, mưu Thân chúc quý, trông vào há chẳng hỗ chung cho nhau? Nếu mình tự toại mà chẳng để công, dầu MẸ có thương cũng không tư vị sau này. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)
55. Nỗi khổ bức của ... con, ai hiểu hơn MẸ? Nhưng phải thoát cái thường tình mới là bậc Thánh. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)
56. ... Phải sắp đặt cho xong mà lo phận sự, không nên chần chừ, cái khổ của Đạo và Đời đã lắm, nên lưu tâm. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)
57. Gắng sức trau giồi một chữ **TÂM**,
Đạo đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm THÀNH ắt đoạt đường tu vững,
Tâm CHÁNH mới mong mỗi Đạo cầm.
Tâm ÁI nhưn sanh an bốn biển,
Tâm HÒA Thiên hạ trị muôn năm.
Đường Tâm cửa Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoài công bước **ĐẠO** tâm.
Hãy suy nghĩ và thật hành bao nhiêu đó, các con sẽ đắc đạo tại thế vậy. – ĐPM (TNĐDTKM 29/7/1947)
58. Mỗi phen gần gũi là mỗi phen làm cho Mụ phải nhớ đến oan nghiệt kiếp sanh của mỗi đứa. Thế thời vẫn đương cơn náo loạn, Mụ hoài tưởng đến công quả của chủng tộc các con thì buộc phải nhìn rằng mặt công bình Thiêng liêng không sai sót. Thử xem lại trong khoảng 200 năm trước, thì tấn tuồng đời của mấy con vẫn y hệt như ngày nay không khác: Vay vay trả

trả, chẳng mất mảy nào. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1949)

59. Khi Chí Tôn giáng cơ dạy Đạo thì Người đã tìm phương giải kiếp, buộc các con hành Đạo phế đời. Thử hỏi các con có từng pháp y lời Minh Thệ của các con chẳng? – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1949)
60. Lấy thanh tâm đoán xét thì phép Ngũ Lôì đã đúng Thiên điều. Mụ lấy làm xoắn xang áo não khi rước mảy đũa qui hồi với trần trẻ giọt lụy, vì chúng đã tạo nghiệt chớ không đoạt quả chút nào hết. Cái đau thâm ly tình của các con nó làm cho nao nư lòng Mụ. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1949)
61. Nếu Mụ than rằng, cái họa tương tàn chủng tộc của các con là do bởi lỗi tu của các con là sự thật. Đại Từ Phụ của các con yêu ái các con bao nhiêu thì vì cái khổ của các con mà đổ lụy bấy nhiêu. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1949)
62. Cứu vãn tình thế nước nhà nguy hiểm của các con là do nơi tay của các con. Xin nhớ mà cố gắng chuộc tội. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1949)
63. ... Các con thiếu đức tánh để diu đời, thành thử sự loạn lạc chưa sớm kết liễu được, mà mảy con cũng không thể thật hành chi để giúp ích cho chúng sanh.... Mấy con nên tìm thế diu dắt thêm bạn đồng chí hướng, để rồi gặp lúc sẽ ra gánh vác nhiệm vụ trong buổi thanh bạch hơn. – ĐPM (TNĐDTKM 14/2/1954)
64. Vó Ký nài chi vạn dặm dài,
Càng giỏi càng đẻo chí càng hay.
Giang sơn hiệp sức tay tô điểm,
Diu bước quần sinh vện trả vay.

– ĐPM (TNĐDTKM 14/2/1954)

65. *Cái tinh thần đoàn kết của các con, cái tinh hoa đạo đức của các con đã tiến bước phần nào. Nhưng MẸ cũng lắm lo lắng đường tu các con hằng bị trở ngại, vì tà tâm còn nhiều loạn trong một phần đáng kể các con của MẸ. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)*
66. *... Mỗi con đều thận trọng gìn giữ bốn phận của mình để tránh khỏi bị lôi cuốn vào lối hiểm họa. Các con, như là Nữ phái, công phu các con lắm nhọc nhằn, thì con đường lánh giả tầm chơn, lập nên ngôi vị, không phải khó. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)*
67. *MẸ trông ngày hội hiệp của các con sau khi trả vay hoàn tất, nhưng trường thi lắm gay go, lướt khỏi cũng không dễ dàng. Các Tiên Phật đọa trần vì đó mà đành mất Thiên vị. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)*
68. *Các con nên gắng tâm khổ hạnh, quyết chí tu hành thế nào cho được lòng trắng như băng, thanh như giá, không bợn một mảy lợi quyền bất chánh, thì cái ý chí cứng rắn của các con mới thắng nổi mọi cơ thử thách. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)*
69. *Đời đã tàn, thuyền Đạo sắp xa bến. Sự hung bạo của nhơn loại đã tới mức nào, các con cũng thấy rõ. MẸ băn khoăn vì bấy con hạ thế, chưa chắc ngày tương hội thiếu đủ thế nào? MẸ mong các con xét nghĩ đủ sáng suốt trọn hành phận sự cho xứng đáng lòng tin cậy của MẸ thì đó là đền ơn cho MẸ vậy. – ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)*
70. *Đã dẫn thân vào cửa sắc không, Nữ nhi cực nhọc há nao lòng.*

Phòng the vện phận trau gương thắm,
Liễu yếu đừng phen cột gió Đông.
Sóng khổ dẫu xao dòng nước trí,
Cành Xuân gắng giữ mảnh hương nồng.
Đường về các trẻ xin ghi nhớ,
Cửa Nguyệt hằng ngày MẸ ngóng trông.
– ĐPM (TNĐDTKM 6/10/1960)

71. DIÊU thượng huyền linh ngự Cửu Thiên,
TRÌ danh thọ sắc phổ Chơn Truyền.
PHẬT tâm độ chúng tiêu oan trái,
MẪU hóa quần sanh định nghiệp duyên.
– ĐPM (TNĐDTKM 10/9/1965)

72. MẸ chỉ để lời khuyên các con, nếu biết thương kính
MẸ, thì gắng công tu hành và lập công bồi đức để
xây dựng Đại nghiệp của Chí Tôn tại thế. – ĐPM
(TNĐDTKM 10/9/1965)

73. Nhơn loại phải trải qua một lúc tang thương, sanh
mạng hao kém không biết số nào mà kể, nhưng người
tu chơn chánh nhờ đạo đức mà vượt qua lối Thiên
khiển, những kẻ bạo tàn phải chịu diệt vong. Các con
nên thận trọng giữ gìn phận sự. – ĐPM (TNĐDTKM
10/9/1965)

74. MẸ cũng để lời khuyên những con cái của MẸ nên
thắt chặt tình đoàn kết thương yêu nâng đỡ nhau,
tha thứ cho nhau, để làm vui lòng Chí Tôn... – ĐPM
(TNĐDTKM 10/9/1965)

75. HOA ngào ngạt mùi hương tỏa kín,
Cảm lòng thành Điện Thánh nương về.
Khuyên đời mau tỉnh giấc mê,
Lo tu sau khỏi nã nề kiếp duyên.

– Nhứt Nương-DTC (TNĐDTKM 10/9/1965)

76. MẸ mừng đến nỗi rơi nước mắt, vì thấy các con hãy còn trong vòng cương tỏa của thế tình. Tuy nhiên nhờ tánh đức của các con đã rèn luyện bấy lâu nên cũng lướt qua nhiều bão tố. MẸ ước mong các con được vậy mãi thì mới thoát khỏi mưu tà chước quỷ. – ĐPM (TNĐDTKM 18/9/1967)
77. Nếu các con không sẵn sàng để đối phó với mọi việc sẽ đến, thì phải hư việc chung của Đạo lẫn Đời. – ĐPM (TNĐDTKM 18/9/1967)
78. Các con phải tự đặt nhiệm vụ của mình cho phải phép, đừng phai lãng lập trường đã sẵn có. Nếu tinh thần giữ vững thì mọi việc sẽ lướt qua. – ĐPM (TNĐDTKM 18/9/1967)
79. ĐIỀU động viên hành giáng hạ lai,
TRÌ trung thanh tịnh bạch liên khai.
KIM quang chiếu diệu Âm quang hiện,
MẪU ngự Cung Tiên Cửu phẩm đài.
– ĐPM (TNĐDTKM 26/9/1969)
80. Mừng là vì các con đã sớm nghe theo tiếng gọi thiêng liêng của Đức Chí Tôn, nên một phần đã được gội rửa ân đức của Đấng Vô Cực, nên mới được giảm phần tai nạn. Nhưng những đứa con còn ngoài vòng Đạo, cũng đều là con cái của MẸ, nên MẸ đau khổ lắm các con ơi! MẸ xin để lời khuyên các con hãy để dạ thương hại chúng nó mà xây chuyển tinh thần nền Đạo cho thêm vững bền và đủ khả năng độ dẫn tất cả vào vòng Đạo hạnh, cho chúng đều hưởng ân huệ. Được vậy là các con báo hiếu cho Đức Chí Tôn và cho MẸ đó. – ĐPM (TNĐDTKM 26/9/1969)

81. DIÊU điện ký lời gởi các con,
TRÌ tâm kiểm hiểu lẽ châu son.
KIM thơ học lấy cho thông thuộc,
MẪU huấn ghi lòng khỏi héo von.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

82. Lệ nhòa mực, MẸ đề thơ gởi,
Cho các con trần giới đôi câu.
Con ôi! MẸ luống đau sầu,
Vì tình Mẫu tử bấy lâu phai mờ.
—oOo—

Thương vì trẻ ngây thơ khờ dại,
Đắm say trần nên phải xa ngôi.
MẸ đây trông đứng trông ngồi,
Các con thì lại ham nơi biển trần.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

83. MẸ xót dạ bao lần xuống thế,
Đã nhiều lần tỏ thế cùng con.
Thấy đời lắm cảnh héo von,
Thương cho con trẻ nặng đòn phải mang.
—oOo—

Nhìn máy tạo ngày càng thúc giục,
Khiến MẸ đây muôn khúc đoạn trường.
Nhìn con trước cuộc tang thương,
Thế mà con mãi chủ trương lợi tài.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

84. MẸ truyền lập Hoa Đài Đại hội,
Khuyên chúng sanh hãy vội tu hành.
Đời tàn khó tránh đao binh,
Dầu thương MẸ cũng không tranh luật Trời.
—oOo—

Ngày tận diệt còn thời bao lắm,
 Mà nhơn sanh bước chậm quá rồi.
 Cũng vì danh lợi trì lôi,
 MẸ đây vì trẻ đứng ngồi không yên.
 – ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

85. Dừng lắm tưởng bạc vàng là quý,
 MẸ khuyên con phải nghĩ cho cùng.
 Rồi đây trước cuộc hãi hùng,
 Con đâu có được thung dung như vậy.
 —oOo—

Bởi MẸ thấy gần đây sẽ khổ,
 Khổ các con MẸ đỡ giòng châu.
 Hãy mau thức tỉnh hồi TU,
 Mới là được MẸ hộ phù vững an.
 – ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

86. Ôi! Trước cảnh tương tàn tương sát,
 Tấm thân con đời dạt nổi trôi.
 MẸ dù ân huệ liên hồi,
 Cũng không cứu vãn cuộc đời chinh nghiêng.
 —oOo—

Nay MẸ gửi lời khuyên chung tất,
 Bớt lần đi vật chất thế trần.
 Rán gìn từ lúc xuân phân,
 Nhơn sanh phải chịu hãi hùng đáng thương.
 – ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

87. Con nghe MẸ liệu lường kẻo khổ,
 Biết bao lần sụp đổ con ôi!
 Hôm nay MẸ hé cơ Trời,
 Các con hãy liệu giữ thời thân sanh.
 —oOo—

Muốn vịn chữ tu hành làm gốc,
Nếu các con chí dốc theo Thầy.
Dù cho cát chạy đá bay,
Có chư Thần Thánh hộ rày trẻ thơ.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

88. Con nên biết ngày giờ đã hết,
Đừng tưởng rằng hễ chết là xong.
Khi ra Tam Giáo Công Đồng,
Con còn phải chịu ngồi trong ngục hình.
—oOo—

Thế là điểm Chơn Linh con mất,
Cái ngôi xưa Thánh Phật Thần Tiên.
Nhào lặn xuống cõi Huỳnh Tuyền,
Con chờ đến bảy ức niên sau nầy.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

89. Đến lúc đó Đạo Thầy mới mở,
Phách hồn con ví tợ bãi bùn.
Hết đường trở lại Thiên Cung,
Để cho MẸ phải đau lòng xiết bao.
—oOo—

Vậy con phải ngăn rào ngay trước,
Một chữ Thành cũng được hồi nguyên.
Kỳ cùng hưởng chút Ân Thiên,
Mong rằng các trẻ trung kiên rấn gìn.
– ĐPM (TNĐDTKM 3/7/1927)

90. Mặt trời lố mọc nhành dương,
Mưa sa lác đác mùi hương nực nồng.
Thấy con trần thế có lòng,
Thành tâm cầu khẩn, MẸ hồng vãng lai.
Dạy con để dạ nhớ hoài,

Mai sau về chốn Thiên Đài chung vui.
 Hễ con biết Đạo biết mùi,
 Biết trau sửa tánh, biết giỏi nét na.
 Biết con là phận đàn bà,
 Biết lời ăn nói thiệt thà hiền lương.
 Biết dùng dưa muối rau tương,
 Biết lo tụng niệm, biết đường tu thân.
 – ĐPM –Đàn Cơ Minh Thiện Đàn (TNĐDTKM)

91. Chớ nên quyến luyến hồng trần,
 Chớ nên ham phú phụ bản rẽ hai.
 Chớ cho tình lọt duyên phai,
 Chớ vong nghĩa cũ, chớ hai tấm lòng.
 Có chồng trọn nghĩa cùng chồng,
 Đắng cay phải chịu, mặn nồng phải cam.
 – ĐPM –Đàn Cơ Minh Thiện Đàn (TNĐDTKM)

92. Làm sao phải gái nhà Nam,
 Phải gìn đạo đức, phải ham tu hành.
 Phải lo hai chữ sanh thành,
 Phải thương cha mẹ nhọc nhằn buổi xưa,
 Phải cần sớm tối cùng trưa,
 Phải lo tu niệm quả xưa đắng về.
 – ĐPM –Đàn Cơ Minh Thiện Đàn (TNĐDTKM)

93. Hồng trần cõi tạm chớ mê,
 Sao bằng Tiên cảnh là quê hương mình.
 Thấy con có chí đắc thành,
 Cho nên MẸ phải nhọc nhằn vì con.
 Dầu cho biển cạn non mòn,
 Mấy lời MẸ dặn giữ tròn chớ sai.
 Già con ở lại trần ai,
 MẸ về Tiên cảnh Bồng Lai hưởng nhàn.

– ĐPM –Đàn Cơ Minh Thiện Đàn (TNĐDTKM)

94. *DIÊU* Trì chuông quản cả chư Tiên,
CUNG nội giá lâm đến ngự tiền.
KIM thạch đôi lời khuyên trẻ dại,
MÃU từ giảng dạy các con hiền.

—oOo—

Đạo Thầy huyền diệu lắm con ôi!
Đệ tử siêng năng phải đắp bồi.
Chớ có lừng lơ mà thối chí,
Ráng công tu luyện đặng về ngôi.

– ĐPM (TNĐDTKM)

95. Treo đai ngọc Đai vàng Long Hội,
Ổ con hiền bước vội đai sen.
Con ôi! Đây MẸ đốt đèn.
Gắng đi tận đến bệ tiền Trời ban.

—oOo—

Người làm việc gian nan lắm nỗi,
Người thảo ngay sớm tối khổ đau.
Ma vương chen lấn Đạo Cao,
Đốt đèn trí huệ đừng nao tắc lòng.

—oOo—

96. Nhớ hai chữ Đại Đồng nơi dạ,
Rằng thế đường một ngã không hai.
Quyết đi tận đến Kỳ khai,
Vào trường Long Hội gặp ngày định phân.

—oOo—

Con dầu gặp trăm lần cay đắng,
Nguyện với Thầy dìu dẫn giùm con.
Chẳng cho đạo đức hao mòn,
Chẳng cho mực lộn với son đổi màu.

—oOo—

97. Trống đã giục con nào lời dạ,
Thúc hối mau bươn bả kịp kỳ.
Bóng đèn dẫn đến trường thi,
Lẽ nào con lại tách đi về đời.

—oOo—

Tay rạch đất MẸ ôi! trẻ nhỏ,
Ngước mặt lên phú có cao xanh.
Con ghi nơi dạ làm lành,
Dốc lòng đoạt đặng bảng danh đại đồng.

—oOo—

98. Nay con nắm ấn rồng Thượng Phụ,
Ngậm phù linh đặng giữ lòng con.
Trăm năm con cứ giữ tròn,
Nếu con bội tín thân con tan tành.

—oOo—

Nhớ MẸ già Cung Xanh đợi trẻ,
Tả tâm thơ tỏ thể bên con.
Bài này MẸ chép bút son,
Để làm kỷ niệm cho con học đời.

—oOo—

99. Gặp cảnh khổ cho con bớt khổ,
Dầu lao tâm ấy số tiền căn.
Lời Thầy đã có dặn rằng,
Hữu chung hữu thủy đạo hằng đừng sai.

—oOo—

Lòng con nguyện Cao Đài gắng sức,
Diệt khẩu lòng nắn đúc chí con.
Ấy là bài học để lòng,
Gặp khi nghịch cảnh long đong con phòng.

—oOo—

100. Hễ quên MẸ, muốn trông thấy MẸ,
Ngâm bài này có lẽ khuyên lòng.
Dặn con nhớ giống nhớ dòng,
Nhớ cùng bạn Đạo, nhớ trong cảnh buồn.

—oOo—

Tình anh chị thọt xương một loại,
Hễ thương Thầy thì phải mến nhau.
Biết rằng không phải rún nhau,
Mà Thầy đem lại đổi trao mối tình.

—oOo—

101. Con thương MẸ, con nhìn lấy nước,
Ắt lòng con phải nhớ giống nòi.
Nhớ rằng thảo chúa ngay tôi,
Khuôn phò đạo đức phục ngôi đại đồng.

—oOo—

Họa chữ Tâm trên dòng Thiên Nhân,
Cho Ma Vương chẳng dám lãng loạn.
Để con đường thẳng bước sang,
Khỏi ai trì kéo đặng an tinh thần.

—oOo—

102. Ve réo rắc xa gần rủ bạn,
Nhớ chị em lai láng lòng trông.
Nữ Nam coi cũng một dòng,
Trên Thầy giáo hóa tấc lòng không sai.

—oOo—

Ơn đức ấy các con chạm dạ,
Đặng con lo đền trả đức này.
Mãn rồi lại hiệp cùng Thầy,
Giáo Tông sắc mạng tại này Năm Châu.

—oOo—

103. Trời đã tối cung lâu trống đổ,
 Các thú chim tìm tổ nghỉ ngơi.
 Các con thì cũng đua bơi,
 Kẻo khi trễ bước ắt thời tối tăm.

—oOo—

Nguyện chí một dốc tâm chơn lý,
 Không sai lòng nản chí người tu.
 Dẫn cho mưa nắng dãi dầu,
 Thân con phú có Trăng thu soi giùm.

—oOo—

104. Một lòng trọn thủy trọn chung,
 Mực đen giấy trắng thệ lòng đừng sai.
 – ĐPM (TNĐDTKM Thi Văn Đức Phật-Mẫu)

105. Phụng đến bờ dương trời tiếng kêu,
 Gió mê vừa tạt lạnh phòng tiêu.
 Đỡ nâng vạc ngã nhờ Chung Thị,
 Gánh nổi ngôi Thiên tưởng Tiểu Kiều.
 Mở mặt hồng nhan hờn đức kém,
 Nhấn mày thực nữ giận tài nhiều.
 Bóng Trăng khuất núi trời hầu tối,
 Liệu thử phương hay trở bóng thiếu.

106. —oOo—

Bóng thiếu vắn vặt bị mây che,
 Tối mặt tà dương án phận hòe.
 Mở mắt ngó chừng nền ngọc cũ,
 Đã ra vẻ đẹp hết sua se.

—oOo—

Sua se tùy phận, ở tùy thì,
 Những sự nghèo nàn chẳng nại chi.

*Miễn biết Phật Trời, người cũng độ,
Lựa là hổ mặt nổi khinh khi.*

—oOo—

- 107.** *Khinh khi người cũng tỳ khi Trời,
Người cũng như Trời trước mắt người.
Lựa đến Chín từng trông mới thấy,
Một câu hoàn nguyện đủ trao lời.
- ĐPM (TNĐDTKM Thi Văn Đức Phật-Mẫu)*

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- **Thánh Ngôn Đức Điều Trì Kim Mẫu**, Bản Ebook phổ biến (2014)
- **Thánh Ngôn Sư Tập**, Quyển 2, HT Nguyễn Văn Hồng

THÁNH NGÔN
Đức Điều Trì Kim Hầu

THÁNH NGÔN TÂM NIỆM